

"L'ús del català no ha avançat suficientment"

Felip Puig, secretari d'organització de CDC, anuncia en aquesta entrevista que el seu partit prepara un salt qualitatiu en la reivindicació nacionalista. Tot això mentre ressona encara la darrera crisi amb Unió i el debat de la llengua es crispa.

RICARD CUGAT

Ha recomanat als militants de CDC que vagin a la Feria d'Abril perquè vegin "la feina que falta per fer". Quina feina és aquesta?

—Per un partit com el nostre és absolutament imprescindible conèixer la realitat social i nacional que ens envolta. La Fira d'Abril és una manifestació social que pot agradar més o menys a les sensibilitats més tradicionals, a les més arrelades culturalment o folclòricament a la tradició del país, però és una realitat de la societat catalana. La feina que falta per fer és la nostra penetració política. No podem aspirar a ser només coneguts del 50% de la població.

—El nacionalisme no ha sabut oferir un projecte atractiu a la immigració?

—Jo diria que sí, que l'hi ha sabut oferir. Una altra cosa és que hi hagi plantejaments que ens facin dubtar de l'estratègia a seguir en el futur i de quins són els atractius que hem d'oferir. Conec molt bé aquests ambients, he trepitjat molts barris d'habitatge social de Catalunya, i el suport electoral que han donat al nacionalisme que representa CiU és de l'ordre del 25%. Això no vol dir que no hàgim de revisar o renovar les nostres estratègies o missatges.

—Com a coneixedor d'aquests barris, podem dir que s'ha avançat en ús de la llengua?

—El que és al carrer, en l'ús del català no hem avançat suficientment. La voluntat de modificar el marc normatiu de la llengua obeeix en part a aquesta realitat. Hem avançat molt en el coneixement del català, en l'ensenyament del català, però potser no hem estat prou encertats a l'hora d'aprofundir en l'ús social de la llengua. En aquest sentit potser hem pecat de modestos.

—El Full Dominical de quatre bisbats catalans de diumenge instava els castellanoparlants a aprendre el català. Què li'n sembla, la polèmica que ha generat?

—És una polèmica una mica farisaica, hipòcrita. L'església catalana sempre ha mantingut un compromís de fidelitat amb el país. Que avui uns bisbes manifestin la seva visió sobre la situació lingüística i cultural del país em sembla molt coherent i molt necessari. En el supòsit que no hi estigués d'acord, ho respectaria profundament, però és que a més hi estic totalment d'acord.

"No hem estat prou encertats a l'hora d'aprofundir en l'ús social de la llengua. En aquest sentit potser hem pecat de modestos."

RICARD CUGAT

"No condicionem la viabilitat, el futur i la consistència del projecte polític de Convergència a l'existència de la coalició. Seria un suïcidi fer-ho."

—Veient la reacció hostil que ha suscitat la posició dels bisbes o el manifest d'intel·lectuals de l'Associació per les Noves Bases de Manresa, sembla molt difícil que al Parlament es pugui pactar una nova llei del català per consens, tret que es pacti una llei descafeïnada.

—Encara és prematur aventurar res. Tinc esperances que el resultat del treball de la ponència conjunta serà un nou marc que permetrà de superar els dèficits que hem constatat que tenia la llei del 83. Espero que tothom tingui la gosadia necessària per a fer un salt qualitatiu endavant en aquest punt. Em sembla que tots estariem d'acord que, avui per avui, la llengua catalana és encara la llengua dèbil i minoritària. Tots els ciutadans entendran que hem de veïllar per aquest patrimoni.

—El PSC, per boca de Joaquim Nadal, ha advertit del risc de "ruptura social", si es va gaire enllà en l'exigència de la normalització del català.

—Espero i desitjo que el PSC continuï mantenint l'equilibri que l'ha allunyat —i això és un elogi— de les estratègies més llerrouxistes que pot tenir en el seu si. Tinc esperances que les veus sensates que encara hi ha al PSC s'acabaran imposant, i no recorreran només als arguments electoralistes que els poden facilitar la penetració en determinats sectors de la societat, però que farien un flac favor al seu projecte polític perquè denotarien una concepció dubtosa del que és la seva concepció del nostre país i del seu projecte nacional —que diuen que tenen—. La veritat és que la presència de Joaquim Nadal a la ponència parlamentària continua essent per a mi una garantia que les coses aniran bé.

—Sap que té fama de ser l'home dur de Convergència?

"Desitjo que el PSC continuï mantenint l'equilibri que l'ha allunyat de les estratègies més llerrouxistes que pot tenir en el seu si. Tinc esperances que les veus sensates que hi ha al PSC s'acabaran imposant."

—La gent que comenta això, que és de fora, no em coneix bé. El secretari d'organització d'un partit ha de fer a vegades un paper una mica més agressiu que no pas els altres dirigents del partit. Sóc conscient que he d'assumir aquest paper. A vegades potser hi poso més rauxa que seny, però no sóc una persona dura.

—En la darrera crisi amb Unió li va tocar fer de dolent?

—Algú va dir que jo era el dinamiter de la coalició. Però, en la darrera crisi amb Unió, no hi vaig tenir cap intervenció pública. La crisi va tenir uns altres protagonistes, i no dins de casa nostra.

—Ara sembla que tot va com una seda, després de tanta tempesta.

—La veritat és que la situació s'ha tranquil·litzat. Espero que en el futur no tornem a oferir espectacles d'aquesta mena. No es poden tornar a repetir. Si a partir d'ara la coalició es consolida, perfecte, i si no, continuarem fent la feina que hem de fer.

—Què vol dir aquest "si no"?

—Que no condicionem la viabilitat, el futur i la consistència del projecte polític de Convergència a l'existència de la coalició. Seria un suïcidi fer-ho. Ens hem compromès des de fa molts anys a treballar conjuntament amb Unió, continuem aspirant a fer que això perduri en el futur, però no podem restar condicionats per si va bé o no va bé. La coalició ha d'anar bé. Però, si lamentablement no anés bé, Convergència ha d'anar bé i hi anirà.

—En poques setmanes, Convergència ha organitzat una escola d'hivern, un aplec a Barcelona, i unes jornades a Catalunya Nord juntament amb Unitat Catalana. És això la renovació de Convergència?

—Aquesta és una de les línies importants de la renovació del partit. En menys d'un mes hem recuperat l'Escola d'Hivern, quan només se n'havia fet una aquests darrers disset anys. També hem fet el I Aplec

de Primavera i després hem fet aquest aplec d'àmbit de Països Catalans, que vam aprofitar per reunir-nos amb la UPV i el PSM-Nacionalistes de Mallorca, amb qui anem coalitzats al Parlament Europeu. L'objectiu de tot plegat és que Convergència sigui molt més present i molt més activa.

—En el marc de les jornades celebrades a Catalunya Nord es va aprovar un manifest que afirma la indiscutibilitat de la unitat de la llengua i que reclama el ple reconeixement jurídic d'aquesta unitat. Qui pot executar aquest reconeixement és el govern espanyol, que governa precisament gràcies a un acord amb CiU. Pensen posar el cas damunt la taula?

—La unitat del català és indiscutible i ara el que cal és treballar i avançar en el reconeixement d'aquesta

unitat a efectes jurídics i normatius. Com a CiU, els mesos vinents presentarem una iniciativa legislativa al Congrés per fer un salt qualitatiu en aquesta direcció. Sense que sigui públic i notori, també hem fet aproximacions al PP en el sentit que cal tenir més sensibilitat envers el fet cultural que compartim tots els països de llengua i cultura catalanes.

—*Més enllà d'aquesta qüestió, CiU ha fet un balanç globalment positiu de l'acord amb el PP. Malgrat això, els grinyols en la relació són constants, com va passar amb els sots-delegats, la qüestió digital...*

—El balanç és agredolç. És satisfactori, però insuficient. Nosaltres hem aconseguit de progressar d'una manera notable en quatre eixos molt importants per a un projecte nacionalista com el nostre: millorar la situació financera del país, consolidar el model de policia pròpia, atenuar l'agressivitat del PP contra la llengua i reduir el poder de l'estat a Catalunya. Ara bé, és cert que hi ha temes pendents, i que encara resta molta legislatura.

—*Quins temes pendents?*

—Entre els temes pendents hi ha nous traspassos. Hem de posar sobre la taula el de la gestió de les infraestructures: RENFE, autopistes i carreteres estatals. En matèria cultural i lingüística, hem d'avançar cap a la sobirania plena. També cal posar sobre la taula un estil de compartir la corresponsabilitat en la governabilitat diferent del que ha prevalgut aquest primer any. Hem de fer veure al PP que nosaltres no acceptarem que ens tinguin en compte en unes qüestions, i que en aquelles en què no anem d'acord, recorrim a ajudes d'altri, com ara dels comunistes, per tirar endavant legislacions que atempten contra les llibertats d'empresa i d'expressió. També plantejarem el traspass dels impostos especials.

—*Per als pressupostos de l'any que ve?*

—No puc aventurar si serà per als pressupostos del 98 o del 99, però sí que els impostos especials cauran. S'ha demostrat que no hi havia cap raó tècnica ni cap raó d'unitat de caixa, com ens havien dit. Però, a més d'aconseguir poder polític, ara cal fer un pas endavant en el reconeixement de la nostra identitat nacional.

—*En què es concretarà aquest pas endavant?*

—És necessari que hi hagi un replantejament en l'acceptació de la realitat nacional de Catalunya per les forces polítiques espanyoles. Això vol dir assumir el pacte fiscal, un tribunal superior de justícia amb plenes atribucions, la projecció internacional de Catalunya amb presència en organismes internacionals, i la sobirania cultural i lingüística. També cal una projecció amb més força dels nostres símbols nacionals i de la presència esportiva de Catalunya, com a tal, en

competicions internacionals. Són temes a reprioritzar, tot i que això també té més risc, perquè supera la tàctica gradualista que hem mantingut fins ara. Arribem a l'esgotament del marc estatutari, i cada vegada és més evident que cal anar més enllà del marc actual.

—*Es podria aconseguir aquest reconeixement de la realitat nacional de Catalunya sense modificar el marc legal actual?*

—No. L'estatut ha estat un gran instrument, però avui per avui no ens permet d'avançar gaire més. Alguns avenços, com el de trànsit, els hem assolits no pas via estatut sinó per la via de la negociació que permet l'art.150.2 de la constitució. Ara necessitem un nou marc. Però tota revisió de l'estatut o de la constitució ha de passar per l'arc parlamentari espanyol. És evident que, si ens referim a Catalunya, hi ha possibilitats de tirar endavant amb consens una reforma de l'estatut, però el que és modificar el marc

"Sense que sigui públic i notori, hem fet aproximacions al PP en el sentit que cal tenir més sensibilitat envers el fet cultural que compartim tots els països de llengua i cultura catalanes".

RICARD CUGATXIU

"L'estatut ha estat un gran instrument, però avui per avui no ens permet d'avançar gaire més. Ara necessitem un nou marc."

"Estic convençut que l'any 98 no hi haurà eleccions anticipades."

constitucional general és molt més difícil. Però o bé fem aquesta passa endavant, o per la línia actual queda molt poc per aconseguir. La nostra visió del que ha de ser l'articulació de Catalunya amb Espanya no és la visió d'un estat autònom tal com s'ha dibuixat fins ara.

—*Suposo que com a responsable de l'organització de Convergència ja deu tenir a punt la maquinària del partit per a afrontar les autonòmiques.*

—No encara. Les autonòmiques són molt lluny.

—*Així no s'avançaran...?*

—Estic convençut que l'any 98 no hi haurà eleccions anticipades.

Pere Martí